

Szerkesztési iroda:

uri-terez, Lukács-ház 9. sz. alatt
balra, hová a lap szellemi részét
illető közlemények intézendők.
Bérmontetlon levelek csak ismert
kezektől fogadtatnak el.

Kiadó hivatal:

Réthy Lipót könyvnyomdája, hová
a hirdetések, előfizetési pénzek és
kiadása körüli panaszok bérmentve
intézendők.

ALFÖLD

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési feltételek:

Helyben:	Vidékre:
Egész évre 12 ft	Egész évre 14 ft
Fél évre 6 ft	Fél évre 7 ft
Negy. évre 3 ft	Negy. évre 3.50

Hirdetmények díja:

6 hasábos petitior egyszeri hirdetésnél 6 kr. s minden következőkénél 4 kr. Bélyeg-díj külön 30 kr.
Nyit-tér sora 15 kr.

A megyerendezés ügyéhez.

Pest, július 3.

(a.) A múlt hó közepén az egész országban tartott megyei gyűlések megindították a helyhatósági rendezés nagy kérdését. A megyék megválasztották a szervezési bizottságokat, melyek a különböző előkészítő munkálatok, szabályzatok stb. kidolgozásával vannak megbízva, s noha valószínű, hogy az összes idevonatkozó munkák szeptember hó előtt nehezen fognak a belügyminiszterium elé kerülni, kétségtelennek mondható, hogy a rendezés még ez év folyamában tettelegesen megvalósítható lesz. A kormány minden tekintetben gyorsítani szándékozik a beérkező munkálatok átnézését, megvitatását és jóváhagyását. Ez okból az idevonatkozó munkálatok nem a rendes bürocraticus uton fognak elintéztetni, mi kétségtelenül igen sok időt venne igénybe. A átnézésre, felülvizsgálásra s jóváhagyásra a belügyminiszter egy négy tagú állandó bizottságot küldend ki, mely a miniszterium legjobb szakembereiből alakulva, az elintézés ügyét lehetőleg gyorsan és egyszerűen ugyanazon vezérrelve és eszmék alapján fogja eszközölni.

De nemcsak a kormány siet, a megyék egy része is ugyanazt teszi. Eddig — mint tudjuk — Ugocsa- és Somogy-megyék bizottságai végeztek el teendőket. Ugocsa megye munkálata hallomás szerint — nem igen üti meg a mértéket s hihetőleg változtatásokat fog szenvedni. Annál jobban megfelel a célnak Somogy megye munkálata, mely minden tekintetben figyelemre méltónak mondható. És pedig mindennek előtt azért, mert jobb és baloldal közösen készíték azt, az egyetértés művét képezi, közös megállapodás gyümölcse s már ez okból is mintaképp szolgál a többi megyékben hasonló munkálatok készítésénél. Tartalmára nézve kiemeljük, hogy a politikai kerületek határai a járásbíróságokéval meg fognak egyezni, mi az igazságszolgáltatás szempontjából igen helyes intézkedésnek mondható. A második fontos pont a hivatalnokok fizetésének kérdése. E kérdés nálunk mindig csak lóhátról lett méltányolva és megítélve, pedig közigazgatási, de főleg igazságszolgáltatási bajainknak éppen itt volt kutforrásuk.

Ma már felesleges bizonyítgatni, hogy a hivatalok és köztisztviselők éppen oly kevéssé lehetnek sinecurák, mint ingyenes méltóságok. A hivatalnoknak dolgoznia kell, egész erejét ügyei elintézésére kénytelen fordítani, egészen hivatalnoknak kell lennie, ha nevét ki akarja érdemelni. Mind-ezt azonban csak akkor érheti el, ha fáradságos pályáján legalább annyit keresni, mennyit egy tisztességes polgári család fenntartásához szükséges. A megyei hivatalnokok óriási részére ezen egyszerű, természetes elv nem lőn alkalmazva, a közügy sokat kívánt tőlük, de nem kárpótolta eléggé fáradozásait. Mi lett ennek következménye? Mindenekelőtt az, hogy a hivatalnok nem felelt meg a hozzá kötött igények nagy mennyiségének. Keveset dolgozott, s azt sem végéig el köteleességszerűen, mert hiszen az ország nem viszonzotta kellően fáradozásait. A rossz fizetésnek második következménye pedig az volt, hogy miután a tisztviselőnek mégis élnie kelle, oly utakon szerzett meg a megélhetés eszközeit, melyek tőle az ország vagy a megye megvont, mely a közügynek óriási károkat okozott.

Somogy megye bizottsági munkálata szakít ezen félszeg elvekkel. E tekintetben is modern színvonalra emeli a megyét. A fizetésnek nem ugyan tulságos bőkezűséggel, de akként vannak megállapítva, hogy minden polgári igényt becsületteljesen kielégítenek. Ezután a hivatalnoktól valóban

megkövetelhetni, hogy minden idejét, minden tevékenységét a közügynek szentelje. Nem fogja többé mondhatni: a közügy én nekem mostoha anyám, nem csoda, ha én is mostoha fia vagyok. Sok igaz volt ez állításban, de ha — ami valószínű — a többi megyék is követni fogják Somogy példáját, úgy a hivatalnok sem lesz többé a megye, illetőleg az ország mostoha gyermeke, munkája átlag nem fog rosszabbul díjaztatni, mint ahogyan nálunk a hasonértékű munkát rendszeresen díjazni szokták.

Nem lehet feladatunk, hogy e helyen Somogy megye bizottságának munkálatait kimerítően ismertessük. Olvasóink talán alkalmat találhatnak e lapból is azzal megismerkedni, mert mi csak arra szorítkozunk, hogy elveit egész általánosságban a közvélemény figyelmébe ajánljuk főleg azért is, mert a munkát az ország két nagy pártja egyetértő működésének productumul tekinthető.

Aradmegye évnegyedes közgyűlésének folytatása.

Arad, július 5.

Atzél Péter főispán beléptekor élénk éljenzéssel fogadtatva, 10 órakor megnyitja az ülést.

A tegnapi ülésen hozott határozatokról, magyar és román nyelven felvett jegyzőkönyv felolvasatván, hitelesítették.

Avarffy Károly írásbeli indítványt ad be Soly m o s s i törvénykezési kiadónak hivatalától leendő végleges elmozdítása iránt. Holnap fog tárgyalás alá vétetni.

A közgyűlés most átér a napirendre. Felolvasatik a jogi bizottságának véleményes jelentése a Waldstein Ernő részéről, Mayer Károly borosjenői főúrnak a zár alatt levő ravnai erdőrezs gondnokává leendő kinevezetése iránt beadott kérelem felől.

A bizottság azt véleményezi, miszerint az ajánlott egyén kinevezendő volna.

E felett vitakozás támadt. Többen a bizottság jelentésének elfogadása mellett szólnak; mások ismét különösen Popovits D. J., Avarffy K. a másik érdekelt fél meghallgatását is szükségesnek vélik; mi is tekintetbe vétetvén, a végzés a szerint mondatik ki: hogy Mayer Károly kinevezetetik. Waldstein Ernő felelősségére, a lezárt ravnai erdő gondnokává; fenhagyatván a másik érdekelt félnek tehető kifogásait e hó 15-ig az illető szolgabírósnál beadni, melynek részéről, ha a kifogások alaposnak bizonyulnának, tárgyalás leendő a felek érdekeinek megóvása, illetőleg összeegyeztetése végett, tartandó.

Ez ügy elintézése után tárgyalás alá vétetik, az új megveszerzési előmunkálatok teljesítésére kiküldött bizottság jelentése, és ezzel kapcsolatban betérjesztett dolgozata.

A bizottság dolgozata részenként felolvasatik. A megyének, tekintettel a törvénykezési kerületekre, s szolgabírói járásra leendő beosztása iránt tett javaslat, szó nélkül elfogadtatik.

Varjassy Jakab e közben tett felszólalása, — miszerint a bizottság dolgozatának átnézet és áttanulmányozására nem volt a megyei választmány tagjainak elég idejük, s e szerint annak tárgyalása egy rendkívüli közgyűlésre volna halasztandó, — tekintetbe nem vétetik, minthogy ez indítványt még tegnap, midőn a közgyűlés a dolgozatnak a mai ülésen leendő tárgyalását elhatározta, kellett volna történnie: elnöklő főispán azonban azon expedienst ajánlja, hogy a dolgozatnak a sor szerint másodiknak következő része, a választási kerületek alakításáról, mely igen fontos, és sok megfontolást igényel, holnapra hagyassék, hogy addig is a választmányi tagoknak idejük legyen ezt tanulmányozni a bizottság dolgozatából, mely több példányban ki leendő téve e célból egész napon át a közgyűlési terem asztalain.

Tárgyalás alá vétetik ennek folytán az Arvaszók szervezésére vonatkozó szabályrendelet-javaslat, mely is a bizottság dolgozata szerint elfogadtatik. Ugyanígy elfogadtatik az állandó választmány szervezése és az árva ügyeknek a törvényszéktől leendő átvételére vonatkozó javaslat is.

Felolvasatik ezután a dolgozatnak a megyei tisztikar, a segéd-kezelő- és szolgaszemélyzet létszámáról, hatásköréről, a munka felosztása, a fizetések mennyisége és a napi-díjak fokozatáról szóló része.

A dolgozat e részére vonatkozólag a bizottság jelentésében azon javaslat foglaltatik, miszerint a segéd-szolgabírói állások csak úgy volnának rend-

szerezendők, ha a miniszterium által megengedettnek ezeknek választás által leendő betöltése; miután nem volna correct eljárás ugyanazon hivatalos hatáskörben egy választott és egy kinevezett tisztviselőnek engedni működési-tért.

E javaslat felett igen hosszas vitakozás keletkezett; több részről hangsúlyoztatott, miután a megye egész területe 8 közigazgatási járásra osztott fel, az egyes szolgabírók egymagukra képtelenek leendnek teendőiket végezni: tehát vagy több járást kellene alakítani, vagy pedig a segéd-szolgabírók alkalmazását feltétlenül kimondani. Ez ellen mások által az hozatott fel, miszerint az új-megyerendezési törvény szerint a megyei bizottságnak joga leendő új hivatalos közegek felállítását eszközölni, az esetben tehát, ha a jelen javaslat értelmében a kormány nem engedné meg a segéd-szolgabírók választását, azzal lehetend a bajon segíteni, miszerint a megye több közigazgatási járásra fog beosztatni, s így az egyes szolgabírók nem lesznek túlterhelve. A választás elvét nem lehet feladni, mert az ismét a megyei autonomia csontkása volna; ha nem tekintetk is azon anomalia, mely fennforogna, ha a járási szolgabíró mellé adott segéd-vagy, mint Avarffy Károly akará, al-szolgabíró, ki az előbb sokszor helyettesítendő, a főispán által nevezetk ki, mig amaz választatik.

A vitában Joanesen Lázár, Popovits D. János, Avarffy K., Varjassy Jakab, Sanka L. főbíró, Popovits Zs. Czárán Antal a bizottság javaslatának elfogadása mellett; Ormos Péter, Glatz Antal, Kopcsányi József a segéd-szolgabírói állás feltétlen rendszerszerűsítése mellett, tehát a bizottság javaslata ellen szölk. A vitakozás különben másfél órán át nagy élénkséggel, de nem a legnagyobb tárgyilagossággal folyt; s egy ízben a mutakozó türelmetlenkedés miatt elnöklő Atzél Péter magát indítatva érte kijelenteni, miszerint a fenforogó ügy sokkal fontosabb, mintsem a vélemény-nyilvánítására bár a legszékebb pressiót is volna szabad gyakorolnia, s azért a bár hosszúra nyuló vitakozásra nézve, a tagoknak kitartást és türelmet ajánl. (Helyeslés.)

A többség felállással történt szavazás mellett végül a bizottság javaslatát fogadák el. Ezzel az ülés d. u. 2 óra körül feloszott.

Holnap a közgyűlés ismét ülést tartand, melyen Avarffy indítványa; néhány időközben beérkezett ügy és a megyerendezési bizottság dolgozatának folytatódó tárgyalása leendő napirenden. Az ülés 9 órakor fog kezdetni.

Román lapszemle.

Mult szombati számunkban a „Gazeta Transylvanie” című román lapból megismertettük olvasóinkkal. A névtelen Cassandra szövegét Andrassy miniszterhez és társaihoz. „Azóta ismét megszólalt nevezett lapban a magat „Publiu”-nak nevező jeles román hazafi és mindennek előtt keményen meglecckézi a brassói 147-et, kik a magyarokkal mertek kezdet fogni, ezek szerinte idioták, árulók, mert eladják, compromittálják a legszentebb ügyet, s profanálják a mult idők történetét; hanem ez semmit sem változtat a nemzeti küzdelem jellegén, sőt az nagyobb bizottsággal és erővel fog folytatatni; a nemzet az efféle testvériesülési programokat „mindig visszautasítja, elítéli, tiltakozik ellenük, s ha a brassói „bachansok”, meg nem térnek, a nemzetből bocsánatot nem kérnek”, ki fogja vetni kebeléből őket, mint akik el akarták adni. . . . Ne adjanak ők ki nyilatkozatokat a „legnagyobb románok ellen”, a nemzet folytatni fogja a küzdelmet „még nagyobb elszántsággal”.

Andrassy és társai hiába fáradoznak, áldoznak az efféle kibékülési senákra, ha a gyenge fejüket el is tántoríthatja, akik jégre vitetik magukat, mindennek nem lesz sikere, még inkább kárára lesznek ép a magyaroknak. A román nemzet nincs annyira degenerálva, „hogy öt politikája eszközévé tehesse”. Erről már meggyőződhetek, nem „juhnyáj ez, melylyel azt teheti, amit akar.”

Ha megakarja ismerni Andrassy: „miféle testvériesülést akar a román nemzet a százszal, a magyarral, adjon neki, egy második 1848-beli május 15-t”, és látni fogja, hogy ez a nép oly érett és souverain, hogy még ő neki is le kellend szállania magas régióiból, s előtte meghajolni.”

Azok a testvériesülési programok, bizottságok, soha se állíthatják helyre a belbékét, az egységet, s az erdélyiek politikai testvérieségét a kívülről fenyegető súlyos veszéllyel szemben, e helyett még élesebbé teendik az ellentétet, s elkecsesítik a küzdelmet. . . . Csak egy nemzeti román congressus jelölheti meg az utat, melyen ha akarja (t. i. Andrassy), elérhetni azon kibékülést, testvériesülést, melyet mindnyájan óhajtunk. Egy népgyűlés, melyen vala a 1848. május 15-ki, kezzebe adná azon eszközöket, amelyekkel egyedül lehet a hazát megerősíteni az ellenségek betörése ellen. Ha a grófnak lelken fekszik a belbéké, a

haza egységének, sérthetlenségének ezen egydűli, hatalmas kezessége, hallgassa meg a nép szavát, adjon alkalmat, hogy szabadon nyilatkozhassék, engedjen „nemzeti gyűléseket románoknak.” Ez a belbéké helyreállásának sine qua non feltétele.

„Publiu” ur cikkének van függeléke is. Ebben rossz néven veszi, hogy a magyar sajtó az e fajta „nemzeti mozgalmakat dacoromán” névvel illeti; mint mondja ily formán elvándoltattak a trón előtt is, hogy hazafias érzületük hitelt veszítsen. A magyarok azért vádolják őket dacoromanizmussal, mert „furdalja a lelkiismeret vételkei miatt, s azért félnek a felkeléstől; másfelől attól „rettegnek nagyon, hogy a románoknál is érvényesül azon szent elv, a melynek alapján Európa korszerű államai kezdenek átalakulni, azon elv t. i., melyre épült Italia és Germania egysége,” s a melyre akarják az osztrák szlávok egységüket alapítani, azaz: a nemzetiségi elv.” Ennek a valóságától remegnek a magyarok, mert ismerik hatalmát, tudják, hogy „ma ez a legnagyobb hatalom, a melynek ellenállani több mint örülség”; másfelől a dacoromániaság emlegetésével akarják a magyarok hiteltől megfosztani a román hazafiaságot úgy a trón, mint a világ előtt, be akarják mooskolni honfiai ereyeiket, a melyről a hazai történelem beszélt; a román hazafiaság eltagadásával akarják emelni a magyar patriotizmust, ezzel az álarcczal akarják a világ itélőszéke előtt igazolni azon bűnüket, a melyeket a románok irányában elkövettek. „Ha a románok jogaikat követelik, világszeret ez kiabálják: nem adjuk nekik, mert Daco-Romaniát akarnak fundálni.” (Ugy van, igaz biz ez! Fordító.)

Tegyük fel, — ugymond „Publiu” ur — hogy az „osztrák-románok” csakugyan a szabad Románia felé gravitálnak, óhajtják egyesülését minden a Dnister és Tisza, a Kárpátok és Balkán közt fekvő románlaka tartományokban. Vizsgálják meg a magyarok tüzetesen, van-e arra okuk, hogy „borzadjanak a magyar uralomtól s a román élébe tegyék? . . . Ha ezt tennék, nem bántalmaznák, nem vádolnák a román, hanem igyekeznének őt kibékíteni.

S vajon melyik épeszü ember előtt látszhatik bűnnek a Buke-restfelé való gravitálás, midőn ott a románál egyverű, egyeredetű, egyenlő és törekvésű néplakozik? midőn ott mintája áll a szabad alkotmánynak, mely alatt, — ha nem rágódnék rajta a pártoskodás és önzés, — felvirágozhatnak a művelés és polgárosodás, amint az egy államban sem történhetné. De ha Romániában más faj laknék, ha mindjárt hottentóták is, akik jobban tudnák tisztelni a népek jogait, mint Andrassy: senki sem hibáztathatná a román, ha ő azon államba óhajtaná belépni, amely jobban biztosítaná létét és jövőjét. . . . Avagy legyen Romániában egy még inkább álcázott alkotmány, mint a pesti, legyen ott nagyobb despotizmus, mint Oroszországban, ki hibáztathatná a román, ha „az idegen despotizmus és ismét saját vérével óhajtaná felcseregni?”

Különbben is az erről szóló vád csak álarca a magyaroknál, ugy tesznek, mint Lajthántul a német cseh- és szlovénnal.

A románok sokkal jobban szeretik hazájukat, mintsem azt jó kedvűből fölálloznak egy Hohen-zollernek, vagy bárki másnak. A Kárpátokon innen lakó románok nem keresik boldogulásukat sem a szabad Románia, sem a Magyarországgal való politikai unióban. A románok nem látnak kezességet egy olyan államban, mely elárastva idegenekkel, pártokra szakadva, idegen invasióval van fenyegetve. A románok undorodnak az arisztocratiától, nemességtől, kik önzés által vezetve, Romániából politikai üzlet-tárgyat csinálnak.

A kárpátokon innen lakó románok „azok a karnak maradtak, mik: osztrák románok.” Ausztriában vagy Boust szerint Austro-Hungáriában hol történelmük és multjuk jó vagy rossz a micsodás. „Ausztria fenntartásáért ontották a vért, áldozták fel javaikat. . . . Itt maradtak, bizonyosok levén abban, hogy a magyarság monstruma nem veszélyeztetheti jövőjüket. Itt van létalapjuk, jogaik, szabadságuk, melytől ha ma meg is vannak fosztva, holnap, erről bizonyosak — vissza fogják szerezni. . . . Az európai események s különösen „ami Cislajtánában készül a foederalizmus érdekében, a románokat is visszahelyezendi jogaik és szabadságaik birtokába — ez bátorítja a kitartó küzdelemre, a melynek kimeneteléről biztosak.

Hiába küldenek tehát Bukurestbe — nem megyünk. Szeretnénk, (már t. i. a magyarok) hogy helyet csináljunk nektek. Itt maradtunk. S törvénytelenégeitek, bűneitek ellen a jog és tisztesség fegyvereivel harcolandunk, miglen ügyünk győzelmet aratand.

Nem óhajtjuk mi a „drága Erdélyünknek Romániával való politikai unióját, fusióját, ez csak gyanúsítás, más uniót óhajtunk — ugymond „Publiás” — „uniót gondolatban, értelem-ben, uniót az irodalomban (Ismerünk, maszkura! Fordító), művelődésben, mert egy a nyelvünk, eredetünk, közös az anyánk, hagyományaink és törekvéseink.”

Ne nevezzenek tehát a magyarok daco-románoknak, tegyék könnyebbé, hogy „Erdély román” — és „Austro Ungarria polgárainak” nevezhessék magukat.

„Vetközzétek le — így szól hozzánk „Publiu” ur — a politikai ünnezet, mely a sirba visz benne-tek, s elmondva a számonbánomot és bocsánatot kérve a romántól, nyujtsatok neki testvéri kezét őszintén”, elfogadván, hogy nem követitek el elle-ne azokat a bűnöket és törvénytelenégeket, me-lyeket eddig elkövettek. „Akkor, csak akkor feltalálándjátok a románokban a legjobb barátokat és polgártársakat, akik mindenütt veletek lesz-nek a közös haza fenntartásában, boldogításában.”

„Az egyenlőség, igazság és szabadság s a va-lódi testvériség alapján testvéreitek, barátaitok vagyunk, másként vagyunk és leszünk mindenkoron halálos elleneitek!...

Megváltik viszhangra talál-e a szótart Andrá-sy és társai szívében, odahagyják-e az utat, melyet eddig a románokkal szemben követtek, s így létre-jő, s megszilárdul-e, a belső egyetértés miglen nem érkezik el a tizenkettedik órá! —

Publiu ur, mint mondá, őszinte akart lenni, nyíltan szól, de nem tudja, vesz-e magának An-drásy fáradságot erről tudomást szerezni; „Publiu” a néfia s megtapintá nemzete útjait, érti érzel-meit fájdalmait. A felett is gonkolkozott „Publiu” vajjon nem haragszik-e meg az elmondottakért Andrá-sy és nem küldje a m-vásárhelyi Eldorádó-ba vagy a váci Paradicsomba. Különbben tehet a mit akar, minden hatalmában áll... Meglátja ngymond — ő szent kötelemét teljesíti! Már t. i. a „Gaz.” 46. számában.

A határvidék polgárosításához.

Rosenweig Lajos altábornagy, mint a tatárör-vidék polgárosítására kiküldött es. és királyi biz-tos június 20-ki kelettel Zágrábból a következő kiáltványt bocsátotta ki: „A két varadi (a szent-györgyi és körösi) ezred, Zenge, Belovár katonai községek, Ivanic vára és Sziszek községe határ-örzeihez! Ó császári és királyi apostoli felsége által császári és királyi biztossá nevezett ki a határvidék kapcsolából kiválasztandó ha-tárvidéki kerületek átadásának vezetésére s azok igazgatására; a felsőbb bizalomnál fogva hivat-tal azon állásra. Feladaton ép oly megtsiz-telő, mint fontos, és nagy felelősséggel jár. En elvállalom e feladatot kötelességzetem öntuda-tában s azon szilárd akarattal, hogy azt ő felsége legkegyelmesebb szándéka értelmében javatokra oldjam meg; elvállalom azt, teljesen meg lévő-n győződve a határvidéki lakosságnak a felsé-ges uralkodóház, a trón s a haza iránt táplált rendithetlen ragaszkodása, háladátossága, szere-tette s hűségéről s azért bizton számítok támoga-tásokra. A derék határvidéki lakosságnak évszázados küzdelmek s az idők viharaiiban folytonosan tanusított loyaltitása — háláérzettel fo-gadva a legfőbb császári és királyi manifestum által tanusított legmagasabb kegyelmet — az új korszakban is kétségtelenül ugyanaz fog maradni. S midőn most veletek egyesülve, a ti érdekekben s hazátok javára ő felsége által legkegyelmesebben elrendelt rendszabályok végrehajtásához fognék, azt kiáltom: „Isten tartsa meg ő felségét, legke-gyelmesebb császárukat és urukat I. Ferencz. Józsefet.” — Szeretnők tudni, melyik hazáról be-szél a vitélő altábornagy a határvidékieknek, miután kiáltványa végső sorában csak a császárt él-tet. Hát a magyar király mit vétett? Vagy az osztrák katoná elött még mindig nem létezik a magyar király?...

Arad, július hó 3.

A franciaországi pótválasztások eredményé-ről mindeddig, midőn e sorokat írjuk, nem bírnk részletes tudósítással. Háladatlan munka volna most már, midőn a kocka agyis elpördült, combi-natiókba bocsátkozni az iránt, ha vajjon melyik pártra nézve üthettek ki azok kedvezőben.

Az eredményt ugyanis megtudjuk nem sokára s ekkor azután realisabb alapon lehetend Fran-cziaország jövőjét illetőleg hozzávetésekbe bocsát-koznunk.

Azon nagyszerű siker, melylyel a franciaia kölcsönművelet létesült, még mindig bámulatban tartja a világot. A „Times”, mely a tuláradozásnak épen nem nagy barátja, — egészen szárazon mon-dja, — miszerint az utóbbi tizenkét hónap alatt megért csodák közt egy sem oly meglepő, mint a Thiers által megindított kölcsönművelti sikere. . . Még a nagyon is hivatalos berlini „Spen. Ztg.” sem állhatja meg, hogy meglepetését ne fejezze ki. E lap továbbá polemikiába ereszkedik a szintén hi-vatalos „N. A. Ztg.” azon állítása ellen, mintha Franciaországnak agresszív céljai volnának Né-metország irányában. A jelenlegi kölcsön szerinte a béke és nem a háboru kölcsöne, és a francziák részéről tapasztalt nagy résztvevés az óhajt mu-tatja, a békét élvezni, és az országban, az idege-nek eltávolítása után, ismét szabadon rendelkez-hetni.

A franciaia lapok legérdekesebb része, az új adók és az adó felmérésekre vonatkozó indoklás. Ugyanis ebből kitétnék, hogy a 301 és fél millióval nagyobb évenkénti terhet Thiers és Pouyer Quer-tier következőleg akarják kiszítani: Bélyeg és beiratási illetékre 90 milliónyi felemelés esik: Ugyanis a kettős tized 41 és fél milliót, a biztosítási vévényekre vetett ily adó 15 és a hirlap bélyeg 8 és fél milliót hoz be. Az utóbbi lenne 5 centime Párisban és 1 fél centime a vidéken. A vámokból 263 millióval több bevételt várnak, csak a cukor, melynek vámját háromtizeddel emelik, 33 millióval többet kell hogy behozzon. A kávé vám 100-ról 150 frankra emeltetik; 100 kilo után nyers anya-

gokon, mint gyapju, kender, selyem stb a vám 20 százalékkal neveltetik, mi 118 milliót ad. A közvetett adókból: a bor és gyümölcsbor forgalmi vám megkészszeresztetik, a szesz fogyasztási adó hektoliterenként 50 frankkal neveltetik, így a forgalmi vám 16 fél milliót, a fogyasztási adó 57,720,000 frankot adna. Franciaország sörtermelése 6.660,000 hektoliter. Vámját minden hektoliter után 50 cen-time-mel nevelik, mi 19 milliót adna, 14 és fél mil-lió helyett.

A korcsma tüzeti adó is megkészszeresztetnék: így 4 800,000 frankot adna az; ép így felemelték a játszó kártya adóját is, mi 1 és fél milliót adna. A dohányt a kormány előterjesztése két osztályba osztja. A közönséges dohány és 15 centimmig való szivarok adója nem fog neveltetni, ellenben a jobb szivarok ára 20 százalékkal neveltetik. A gyufa számára 5 centime adó vettetik; ennek jövedel-mét tíz millióra teszik. A fényüzési papír 35, levél papír 20, közönséges papír 15, a kárpit 10, pakoló papír 6 frankkal lesz adóztatva 100 kilo után. A levél portó az ország bel részében 20-ról 25 centimétre fog emelteni, az egyszerű le-vél után ezen felül minden 10 gramme után 15 centime. A városi pósta-díj 15 centimétre emelte-tik 10 helyett, a nem bélyegezett levelekért két-szeres díj fizetettik és minták 80 centimeot fizet-nek 100 gramme után. Ezek 15 milliót adnának.

A sajtó nem nyilatkozik igen kedvezőtlenül e teher felemelésről — azonban a népnél aligha nem árt a köztársaság ügyének.

Ismét háboru lesz: — ez a „Breslauer Ztg.” egy cikkének veleje. A „Br. Ztg.” pedig tekinté-lyes német lap. Okot adott pedig ezen kifakadásra Trochu és Thiers legközelebbi föllépése. Trochu ugyanis azt állította, hogy Bismarek a commune-el egy kére játszott; Thiers pedig arra czélzott legutóbbi híres beszédében, hogy Franciaország mindeut elkövet Elsas és Lotharingia visszafogla-lására. E két nyilatkozat felizgatta az egész német sajtót. A hangulat jellemzésére idézzük a „Br. Ztg.”-ból a következő passust:

„Mig egy pár hónappal ezelőtt azt hittük, hogy Franciaország alig lesz képes a nekünk járó kötelezettségének eleget tenni, most megfordítva áll a dolog, s az tünik ki, hogy az 5 milliárdnyi veszteség nem is büntetés rá nézve. Tíz kedvező esztendő alatt kiheveri a bajt. Valóban Francia-ország elég gazdag nemcsak megfizetni dicsőségét, hanem megakadályozni szerencsétlenességét. Csak-ugyan, ha egy könnyelműen megkezdett háborúért csak 5 milliárdot kell fizetni, ki hagy-ná magát visszatartóztatni ily csekélység által merész vállá-latoktól? Egy német tbk. már kifejezést is adott azon nézetének, hogy egy pár év múlva Francia-ország és Németország közt új háboru fog kiútni.

T o r n y a, j u l. 1.

T. szerkesztő ur!

Hazafiasságáról általánosan ismert földesurunk M a r c z i b á n y i A n t a l rövid itt tartózkodása után e hó 28-án vált el tőlünk, s utazott ál-landó lakhelyére Pestre. — Mig itt időzött körünk-ben, a község részéről kiváló figyelemben része-sült, miután a derék földesur nem szűnik megazon községnek, mely hajdan tulajdona volt, lakóit most is jótékonyágával és segélyével elárasztani. — Nem akarom ama fájllyás-menetet bővebben leír-ni, melylyel a községnek hálája kifejezése jelül, az ősz hazaít nevenapjának előestéjén megtsiztelte. Felemlitem azonban, hogy a kivásárára rende-zett népünnepon a báj és kelleműs B o s s á n y i O l g a k. a. Marczibányi Antal unokahuga, a kastély előtt mulatozó nép közé keveredve, a töb-bek között egy helybeli szegény por-íjával is tán-czolt. — A szeretett földesurat, bár az idő a leg-kedvezőtlenebb volt, Kurtieség lovas-bandérium és számos kocsival kísértük el. Erőkenyen vett a je-len voltaktól bucsút, azon ígéretével nyugtatva meg, hogy jövőre minket látogatásával ismét sze-rencseltetni fog. Közöttünk tartózkodásának rövid ideje telve volt jótékonyágokkal, melyeket a szá-mosan jelentkező helybeli és vidéki árva, szegé-nyek, elhagyottak és nyomorultak iránt folyton gyakorol.

Itt nálunk az aradi kofák híteles kutforrásá-ból merített hír után, azt beszélik, hogy az aradi főtér végéről elmeneszett Szt.-János haragjának tulajdonítható e sok esőzés; azt is beszélik olyanok, kik hallották, hogy fájdalom-okozta haragjának hangos kifejezést adott olyankép, „hogy mig őt régi helyére nem viszik, addig az eső folyton fog esni.” — Édes teremtm! 1863-dik évben meg azt mondát, hogy azért van szárazság, mert az urnők crinolinok szoknyában és paméla kalapban járnak. Kérdem, ha nem volna e jó most ezt a divatot, ha egyébként nem idő-irányzónak újból felvenni?

No de legyen a dolog akár mint, az való és szent, hogy ily rendkívüli időjárásra a legöregebb emberek sem emlékeznek; attól lehet tartani, hogy ismét inséges esztendő lesz, és ezért már a gazdák aggódni kezdenek, mert alig van 24—48 óra hosz-szat tartó jó idő.

Szinte szegyenlem a sok esőzésnek a legrosz-szabb oldalát felemlíteni; értem a hosszas gondat-lanság következtében fenéki átmedvesült, nálunk Magyarországnak ugynevezett „töltés”-országutak rendkívüli rosszasságát.

Boldog halandók a kovács-házi kunagotai, föld-vári, és Isten tudja miféle nevű kincstári puszták-on, kik drága hasznobéért birjátok a kincstári földeket, még sines kilátások vasutat nyerni, azon jó reményben, hogy sikeres termés esetén, jó a ba-tonyja-tornyai utvonál; természetényeiket Aradon becsületes áron adhatjátok el: — hajoljatok meg, ha a feneketlen közlekedési uton Battonyáig kiér-tetek, és kérjete a mindent tudó mennyei mérnök urakat, hogy vezéreljen szerencsésen szellemük, a Battonya inenső végén kezdődő, és egész a tor-nyai uradalmi varjasház pusztá végeig tartó ugy-nevezett „kavicsos országuton” szerencsésen keresz-tül, a nélkül hogy a szegény fuvarosok barmai vagy járművei el ne pusztuljanak.

Csak egy zug a fülem a sok istenes dicséret-től, melylyel az utfentartókat halmozzák el; a sze-gény fuvaros csak úgy szörmentében fujja el, kit

kellene ebbe, vagy amabba a gödörbe befektetni, hogy az út egyenes és járható legyen. Jut azután ebből a legártatlanabb módon az alispánnak, a szolgabíróknak és előljáróknak. — Hallom, hogy Kovács-házán annyira ment már a fuvarozás terén a polgáriasság, hogy a fuvarosok a fuvarozató ál-tal a „Haza” életbiztosító intézetnél biztosítatják magukat mielőtt fuvarba indulnak, annyira félnek a battonya-tornyai utvonalon bekövetkezhető szerenc-sétlenségétől; a fuvarozató pedig eleve el készíti végrendeletét, élete párjának kezébe adván, hogy a telegramm után „pr. Kétegyház” 10-ik napra hoz-zá érkez halál-hír esetén, — mert az utban kitört a nyaka, — tudjon mihez fogni, s tudja mi lesz az övé. —

De hiszen ennek semmi más az oka: mint a fedanyag-hiány, és a közmunka ledolgozása nem akarás; a szegény mérnököt, ez a „nyereg” hiába ütik. —

Hohó! Most jó a legjava. Tornyához legkö-zelebb eső városok egyikében, mondjuk el Pécs-kán, egy igen kedves rokonom hirtelen nehéz be-teg lett; — megbetegedéséről június 27-dikén, a helypecsét szerint Pécskán postára tett levé-álat tudósítani akartak, hogy azonnal jöjjenek át, ime a levél Isten segedelmével június 30-án meg is érkezett, a midőn már privative a beteg jobban létező is értesülve voltam, — de előbb Mező-Berény városát is megjárta. Nem csodálkoztam ezen, mert ily eső, következkésében sáros időben az il-lező rovatoló posta hivataloknak a földreirási tuda-mánya is valószínűleg vízzé vált. — Ferde pósta-rend biz az, hogy nekünk Aradról harmad napra kerül a levél kezünkbe, holott a pestieket már másnap megkapjuk. Vajjon nem jobb volna költ-ség kímélés okáért, ha a tornyai posta hozná Arad-ról a leveleket, és vinné a battonyai innen tovább?

Borzalom még gondolni is arra: hogy sáros időben Lőkősházáról Kevermesre, innen Kunagotá-ra, Dumbegyházára, Battonyára, Battonyáról végre Tornyára érkezzenek könnyebben a levelek.

Egyszer Kis-Iratosról Kurtieson feladott le-vél érkezett Tornyára; saját szememmel győződ-tem meg, a sok hely pecsétől a czim alig volt ol-vasható, hogy e levél Kassát, Nagyváradot, Duna-Földvár, Gyomát, és ki bírná elszámlálni, miféle helyeket járt meg, mig végre 8-ad napra, itt volt; Kis-Iratos Tornyától más fél órajárás; a rovatoló postamester tehát a földleirást szintén igen jól ismerhette.

A sokból ennyi elég!

Zachariás Gergely,
haszonbérlo.

T e m e s v á r, j u n. 30.

T. szerkesztő ur!

Szíves volt a „Pesti Naplóban” legutóbb megjelent közleményemet igen becses lapja kere-tébe felvenni, s ezáltal mintegy helyeslést nyil-vánítani azon nézetek irányában, melyek érintett közleményemben foglalvák.

Őszintén megvallva, közleményemnek semmi más czélja nem volt, minthogy a „Neue Temes-varer Zeitung” f. évi június hó 20-diki számában magyar nemzeti becsületünk aláadására irányzott cikk hazug és szemtelen kísérletei ellen felszólá-ljak, továbbá pedig, hogy németajku polgárságunk magyar hazafias érületének felemlítése mellett — egyuttal hazafi becsületét ellenzéjük nevét meg-óvjam azon megítéltetéstől, melyet a „Neue Temes-varer Zeitung” által hazudott elvrokonság néme-lyekben felkelthetett volna.

Felszólalásomnak megvolt az a haszna, hogy a nyul a bokorból kiugrott.

Nem rosszul sejtettem, midőn fennebb érintett közleményemben megértintem, hogy a „Neue Temes-varer Zeitung” szerkesztősége által helyesel-tetnek azon nézetek, melyek a kérdéses vezér-cikk írója által tolmácsolattak.

Ebbeli sejtelmemet a véletlen meggyőződésé-sz érlelé.

A „Temesvarer Zeitung” és „Neue Temesva-rer Zeitung” szerkesztősége közt kifejlődött ver-sengés következtében a „Neue Temesvarer Zei-tung” hasábjain egy nyilatkozat jelent meg, mely alatt S t r a s s e r A l b e r t, mint a „Nene Temesva-rer Zeitung” szerkesztője volt jegyezve.

A „Temesvarer Zeitung” ugyanazon napi számában volt közzéle az én levelem is, melyre f. hó 28-án a „Neue Temesvarer Zeitung”-ban egy hosszabb vezércikk jelent meg magától a szer-kesztőtől.

A „Neue Temesvarer Zeitung” szerkesztője ezen cikkében engemet is a német falók (Deut-schenfresser) közé sorol, s jól megleckéztet okta-lan és kisszerű politikám miatt.

A tekintetes szerkesztőség és tisztelt olvasó közönsége mondhat az irányban részrehajlatlan ítéletet; ha vajjon én említett cikkekben sér-tetem-e csak egy szóval a német nemzetet, vagy a Magyarországnak lakó németiséget? s ha vajjon volt-e abban egy kitétel, mely miatt a Deutschen-fresser epithetont megérdemeltem?

En csak a magyar nemzet ellen szórt szemte-len és gyalázatos rágalmatok utasítottam vissza, s visszaütöttem most ismét és örökké, amíg bennem egy csepp vér kering.

En vagyok németfaló, ki épen az e vidéken lakó németiség magyar hazafias érületéről emlé-keztem meg?

Haszonlatannak nevezem azon egyént, ki a fővárosban netalán létező baj miatti visszavonást áttüntetni törekszik közénk, hol visszavonás nem-csak hogy nem létező, de sőt magyar és német közt a legbarátságosabb hangulat és testvéri szeretet uralkodik.

Nem hazafinak, hanem napról-napra tengődő haszonlatan firkásznak nevezem azt, ki eszeveszett-ségének egy pillanatában az itt békésen együtt lakó magyar-német elem közé a visszavonás és gyűlölség konkolyát hinteni elég rozlelkű és el-vetemedett.

Ha van baj a fővárosban, orvosolja azt a fő-város maga, de azon bajt ne ragadja meg senki eszközül arra, hogy vele a vidéken lázítson.

A „Neue Temesvarer Zeitung” azonban csak az általa követett irányban halad, midőn a magyar

nemzet becsülete és jellem sárbatapodására irány-zott cikkeket lehoz.

Ez nem is lehet másként, mert az a kéz, mely Bach alatt és Coroini parancsára hozzá volt szok-va — magyar nemzet ellenes cikkeket írni — erő-szakot csak nem követhet el magán, hogy a ma-gyar nemzet iránt táplált alanyi gyűlölségének félretételével — Magyarország különösen pedig a magyar nemzet érdekében írjon.

En a Magyarországnak lakó hazafias érzelmi németiséget nem bántottam soha, s meglehet győ-ződvé a „Neue Temesvarer Zeitung” szerkesztő-sége és vezércikk írója, hogy ezen becsületes ha-zafiak irányában a becsülésnek egész más nemé-vel viseltetem, mint ő irányukban.

A „Neue Temesvarer Zeitung” vezércikk írójának bárgyusággal teljes roszakaratáról tanus-kodik azon körülmény, hogy a magyar fővárosi sajtónak a magyar nemzeti szellem fenntartására irányzott törekvést német üldözésnek nevezve, tö-két igyekszik abból teremteni a vidéki németiség fellázítására.

A Pesten szélnek eresztett izgató cikkek-ben — írja a „Neue Temesvarer Zeitung” szer-kesztősége — a németiség érdemeten módon gya-lkoztatik; a Magyarországnak lakó németek loyali-tása és hazaszeretete kétségbe vonatik s minden németnek megmagyarosítása hazafiui kötelesség-nek nyilvánítatik!

Ily szavakkal él a „Neue Temesvarer Zei-tung” szerkesztősége, mint egy accordja kívánván lenni a híres vezércikk író szavainak.

A „Neue Temesvarer Zeitung” szerkesztősé-gével azonban ép úgy nem kívánok polemikiába ereszkedni, mint amint nem óhajtottam, hogy ő valaha megmagyarosodjék; s ezért én az illető lap-pal polemikiában nem ereszkedem soha, de figyelem-mel követendő ezentul is működését, minden alka-lommal fel fogok szólni, ha magyar nemzeti be-csületünkben gázol. Ezt tennem parancsolja haza-fias érületem és a saját fajom iránti szeretet.

En minden nemzetet tisztetek, de a magam nemzetét leginkább tisztetem és szeretem.

Ha majd a „Neue Temesvarer Zeitung”-nak lesz szerkesztője, ki ezen elvet magának vallja, akkor szívesen veszem fel a keztyűt; addig azon-ban mig egy ily szerkesztő. Alpheus és Peneus se-gítségével a lapot megközelíthetővé nem teszi, ad-dig a „Neue Temesvarer Zeitung”-gal polemikiába nem ereszkedem.

Bessenyei Ferencz.

G y u l a j u l i u s 1.

Legközelebb volt alkalom Csabán a vasuti indóháznál, a pest-aradi vonat megérkezésére vá-rakozni.

Mint ismeretben az unalmas időt hogy némi szellemi foglalkozással töltssem — olvasni akartam, — a szunynyadozó pinczér úrtól egy m a g y a r hirlapot kértem, — kéresemre pinczér ur nagy bölcsen következő választ méltóztatott adni, — „Wier halten keine ungarische Zeitungen” tehát „nein” volt a közös felelet. — Kétségbe vontam állítását, mert tény az, hogy a csabai indóháznál sok magyar utas vesz-tegel, mig a vonat megérkezik; magát a fogadót kértem tehát fel, hogy adjon egy hirlapot. — Saj-nos — de újból a fennebbi kettős választ nyertem, — hogy hozzáadással — miszerint szolgálhat, a „Pester Lloyd” — „Kikirikí” sat. német újsá-gokkal. — Csodálkoztam a felett, — hogy a c s a b a i i n d ó h á z n á l m a g y a r h i r l a p o t n e m t a r t a n a k, — mely előékenységgel mel-lőzésével a magyar utasok szellemi szórakozására nagyon kevés, de mondani lehet, — éppen semmi figyelem nem fordítatik, — ebből következtetve, azt azt lehet mondani, miszerint aki nem tud né-metül, az a csabai indóháznál el van kárhoztatva a végnélküli unatkozásra. Na, de sok helyütt így van ez, — azért tehát igyekezzünk „Magyarhon-ban” németül (!) tanulni, — ha egyes helyeken hirlapot akarunk olvasni.

F o l l i n u s ur színtársulata előadásait már megkezdette. — Az operették nem igen sikerül-nek, mert ahoz alkalmas tenor-hanggal nem ren-delkeznek. — A vígjátékok (nagyobb részt, kivéve, melyek már bizony bizony el is maradhatnak) a közönség egy részének tetszését megnyerőleg adatnak.

Kivánatos volna, ha Follinus ur megbízottja több figyelmet fordítana a darabok megválasztá-sára, valamint a szerepek betanulása felett is (bo-csánat a szerény kivételeknek) mert előadasköz-ben az erőltetett játék, és hibás kifejezések a kö-zönségnek nem nyujtanak élvezetet. — hanem inkább a boszankodásra nyitnak tért, — már pe-dig, ha az ember pénzért boszantatni akarja ma-gát, — akkor maradjon estélésre a „Korona” címűü vendéglobban, — hol a rossz, — és mégis tulcsigazott áru étekek, rossz italok és lanyha kiszol-gáltatás elkedvetleníték attól, hogy jövőre is szin-ház után ott maradjon.

Mint mondtam, bocsánat a szerény kivételek-nek, — mert Dékány Teréz, Radezky Sarolta és Dóry Judith k. a. kettőztetett szorgalommal töre-kednek minden szerepüket betölteni, jóllehet, hogy közönségünk h i d e g s é g g e l p á r o s u l t k ö z ö n y t tanusított még ez ideig a fen-nebbiek irányában, — de azt egyedül a darabok tapintatlan választásainak lehet tulajdonítani. — Ajánljuk Follinus ur figyelmébe, — miszerint ú-sítsa megbízottját, — hogy a még itt töltendő idő alatt ne kinozza közönségünk türelmét a már ed-digiekhez hasonló m o n s t r u o s u s szindarab-kokkal.

Ha Follinus ur közönségünk teljes elismeré-sét óhajtja kivívni, — reméljük, hogy fennebbi megjegyzéseinket nem tekint a pusztában elhang-zott szóként.

S o r o z a t a

Arad sz. kir. város közönsége részéről 1871. évi jul. 5-én d. u. 5 órakor tartandó rendes közgyűlés tárgyait.

1. Színház és város-ház építési bizottság jelen-tése a felveendő kölcsön tárgyában.
2. M. kir. belügyminiszteriuml leirata a Hol-

lakóné-féle ház és telek vételárának miként fe-
dezése iránt, a város részéről tett terjesztésre.

3. Bittó István m. kir. igazságügyminisz-
ter ez állásra ő felsége által lett kineveztetését
tudatja.

4. Iskolaszék, addig is, míg az iskolai alap
létre jön egy a városi pénztárban külön keze-
lendő, s időnkint megújítandó összeget utalványoz-
tatni kéri.

5. Iskolaszék véleményes jelentése a Lugosi
g. kath. helynök által, a helybeli g. kath. iskolá-
nak közsegívé lett nyilvánítása ellen, a vallás és
közoktatási m. kir. minisztériumhoz nyújtott pa-
naszát illetőleg.

6. Szentés városi közönsége a pest-arádi or-
szágútnak a közközlésen kiépítendő utak terveze-
tése beendő felvétele iránt, a képviselőházzal ter-
jesztett kérvényét pártolás végett megküldi.

7. Lővészegylet, a kiserdőben ujjonnan épi-
tett hid költségének felét a városi pénztárból meg-
téríttetni kéri.

8. Több veréb-utcai lakos, a Veréb-utczának
az idén leendő kiköveztetését kéri.

9. Árkay Jakab főmérnök betérjeszti a Bá-
rány-utca kikövezésének költségvetését.

10. U. a. betérjeszti a fűtőren keresztül épi-
tendő csatorna előirányzatát és költségvetését.

11. U. a. betérjeszti a fűtőri csatorna feletti
rész kikövezésének költségvetését.

12. Küldöttségi jkőnyv a Debreczen-fehér
templomi állam utszakasz kövezetének felülvizs-
gálatáról.

13. U. a. szeged kolozsvári utszakasz befeje-
zett kövezetének felülvizsgálatáról.

14. Küldöttségi jelentés a közmunka és köz-
lekedési m. kir. minisztérium által folyóvá teendő
kövezeti költség tárgyában.

Táviratok.

Róma, 3. jul. 2. Német-, Svéd-, Törökország,
Belgium, Orosz-, Spanyolország és az egyesült-
Államok követei ide érkeztek. Viktor Emmánuel
Nápolyból beérkezett s ünnepélyesen fogadtatott.
A királlyal 100 helyhatósági küldöttség tisztelgett.
Az első folyvást szakad.

Róma, 3. jul. 2. A király megnyitá a lővész-
ünnepélyt. Ma nagy lakoma, melyen a diplomatai
testület is jelen volt. Sok üdvözet és fölrát érke-
zett mindenfelől.

Páris, 3. jul. 2. A választások befejezvék.
Állítólag sokan vettek részt, az eredmény csak
holnap lesz tudható. Itt teljes csend és nyuga-
lom van.

München, 3. jul. 2. Moltke gróf ide érke-
kezett. Zenger tanár temetése a szintén excommu-
nicált Friedrich tanár által kth. szertartás szerint
hajtattott végre. A temetésen 20,000 embernél több
volt jelen.

Páris, 3. jul. 2. Az „Opin, Nat.“ írja: Azt
mondják, a kormány az alábbi öt milliárdot nem
szállítaná le, ha az aláírók abba beleegyezének.
Rouenben a poroszokat követ dobálták; Manteuf-
fel tábornok megparancsolá, hogy ha ez ismétlőd-
nék, a katonák használják fegyvereiket. — Julius
1-én Amiensben 10 millió, Rouenben 8 3/4 millió
élelmiszeri pénzt fizettek ki a poroszoknak.

Bécs, 3. jul. 3. A „N. Fr. Pr.“-nek jelen-
tik Rómából, hogy a pápa bizonyosan elhagyja
Rómát; az olasz kormány sajnálatát fejezé ki e
fölrát s tiszteletbeli kisérőtet ajánlott fel Civita-
Vecchiáig. Legújabb hírek szerint a pápa mégis
Rómában marad, miután Franciaország azon
ajánlatát, miszerint a pápa Corsicába költözzék,
visszavette.

Legújabb.

Bécs, 3. jul. 3. Oroszország engedélyt
kért a Portától, hogy az általa Ameriká-
ban vásárolt flottilla Odesszába vitorlázva,
a Dardanellákon mehessen át.

München, 3. jul. 3. Az ó-katholiku-
sok cselekvési bizottmánya egy f. hó 1-én
az államkormányhoz benyújtott kérvényé-
ben azt kívánja, hogy münchen katolikus
templomaiból egy, az isteni tiszteletre szen-
telt tárgyakkal és a megfelelő jövedelmek-
kel közelebből Friedrich tanárnak, vala-
mint a hozzá még ezután csatlakozó kat-
holikus lelkeseknek adassék át, egyházi
functiók gyakorlása végett, kizárólagos
használatul; és hogy az ország katolikus
plébániai papsága utasítassék, hogy mind-
azon esetekben, melyekben katolikus há-
zasulandóktól tisztán csak passzív segély
kívántatik házasság kötésükhöz, ezt min-
den vonakodás és feltétel nélkül meg-
adják.

Flórencz, 3. jul. 3. A királynak Ró-
mába bevonulása alkalmából tegnap több
városban örömtől tanúsított demonstrációk
voltak. — A „Liberté“ jelenti, hogy Au-
sztria és Angolország követi megérkeztek
Rómába.

Flórencz, 3. jul. 3. A honvédelmi
bizottmány javaslatai szerint az erődítési
költségek 380 milliót tennének. Ezen cate-
goriába tartoznak Róma, Spezzia, Bologna
és Alessandria erődítvényei.

Serajevo, 3. jul. 2. Az ausztriai és
német főconsulok utasítást kaptak, hogy
menjenek Priedorba, az ottan előfordult
kravallók okainak nyomozása végett.

Ujdonságok.

* Pesti levelezőnk írja nekünk
július 3-ról: A ráczkevei választás
ma egész nap folyt és az esti órákban a baloldali
jelölt: Beöthy Lajos, pest megyei alis-

pán győzelmével végződött. Széche-
nyi Ödön gr. 800 szavazatot kapott, Beöthy
1100-at, s ekkor az ellenfél beleegyezésével a sza-
vazás befejeztetett, minthogy a még hátralévő
vagy 1000 szavazat majdnem kizárólag a baloldali
jelölt mellett szavazott volna. Rendbontás nem for-
dult elő.

* A honvéd alapjává rendezett má-
sodik állami sorsjáték száz-ezer forintos főnyere-
ménye a honvédalapjává esett, mert az
illető két sorsjegy nem kelt el, s az elárúsítással
megbizottak egyikétől visszaküldetett az állam-
sorsjátéki bizottsághoz.

* Az arad-temesvári vasútvonalon,
— mint a helybeli állomás-főnökség által értesít-
tetünk, — a közlekedési akadályok elhárítatván,
szerdán f. évi. jul. 5-ikén a rendes me-
netek ismét megkezdnetek.

* Az araditakarékpénztár
t. vezénylő közegét felkérjük, sziveskedjék neve-
zett pénztárat havi kimutatásait hozzánk ma-
gyar nyelven küldeni be, miután sem idők,
sem kötelességünk magyar lapunk számára
magyarországi pénztárat kimutatásait folyton né-
metből lefordítgatni.

* A magyar kir. államvaspá-
lyák igazgatósága, melynek Weninger
ur az elnöke, e napokban valamegyi ügyosztály-
hoz, a következő körlevelet bocsátotta ki: F. év
július elsejétől az igazgatóság levelezései Magyar-
országban székelő hatóságokhoz, hivatalokhoz és
ügyfelekhez kizárólag magyar nyel-
ven intézendők. Ezen rendelet pontos megtartá-
sáért az ügyosztály főnök urakat, első sorban pe-
dig a kiadó hivatalt személyesen felelőssé tesszük,
s utasítjuk, névszerint ez utóbbit, szigorúan ör-
ködni, hogy e meghagyás semmi tekint-
etben átnéha gassék, minthogy
ellenkező esetben kénytelenek
lennénk a legnagyobb szigorral
eljárni. Pesten 1871. június 28-án. Az igaz-
gatóság.

* A pécskaidalegylet f. hó 15-én
a n.-sz.-péteri erdőben felerészbe a pécskai ujon-
nan épült izraelita imaház tőkéje javára zártkörű
juliálist (táncvigalmat) tart, melyre a rendezőség
a meghívásokat már szétküldötte. Belépti-díj sze-
ményenként 1 frt, család-jegy 3 frt. Kezdeté d. u.
4 órakor.

* Az országutak, járdák és több-
féle építkezésekkel foglalkozó szakférfiakat vala-
mint az illető hatóságokat és képviselőket figyel-
meztetjük Matthaeides Gusztáv toka-
ji kőbánya-tulajdonosnak mai számunkban foglalt
hirdetésére, mely tudatja, hogy „szarukő-diorit“
(Hornfels-brünstein) szikla fedeztetett fel, mely-
ből szekerutak, járdák burkolásához, hidak, tor-
nácizok kirakásához és sok más építészeti célokra
legalkalmasabb kockakövek készíttetnek, és pe-
dig 5, 6, 7, 8 négyzet hüvelyknyi fölülettel, 3, 4,
5 hüvelyknyi vastagságban s. a. t. Ut-burkolásra
és járdákra, miután említett anyag szilárdsága a
grauit-porphiorral vetekedik rendkívül alkal-
mas s cseppet sem enged a felsőausztriai mat-
thawzi granitkövek.

* A Béga áradása. A Béga Temesvár
néhány külvárosát elönté. A város parkja a puszt-
ulás jeleit viseli magán, és miután a folyó foly-
vást árad, az egész terület elöntésétől tartanak. A
park-bizottmány elnöke Fessler ur jun. 30-án még
földfelhánytatást eszközöltetett, mely a parknak
legveszélyesebb helyeitől az áradást visszatartó-
tatá, de kétséges, vajjon azt lehet-e majd tartósan
biztosítani. Ugyan az nap este az áradási veszély-
még nagyobb lett; a faraktár egészen vízben van
és nagy töhöz hasonlítot, a parkon a közlekedés
lehetetlenné lett. Három gyermek a gátok építé-
sénél vízbe esett és daczára a gyors segélynek
megfuladt. Az áradási veszély a tudósítások sze-
rint növekvőben van.

* A „Szegedi H.“ írja: A várbeli
delegált törvényesék, mely rövid idő óta ismét itt
időz, most már valószínűleg hosszabb ideig állan-
dóan itt is marad, miután végre a munka vasta-
gára kerül a sor. Ugy halljuk ugyanis, hogy az
annyszor emlegetett „kecskeméti bűn-
hálózat“ fölfedése legközelebb szőnyegre
kerül s az abbéli tárgyalások már a jövő csütör-
tőkönn kezdetüket veszik. Kezdetben csak a cse-
kélyebb jelentőségű ügyeket veszik föl s ezeket
sommás uton oldják meg: később folytatattik és
végeztetik a főben járó perek. E bűnhálózat,
mely majd két évtized gaztetteit foglalja magában,
egyike azoknak, melyek a legzomorubb fényt,
helyesebben árnyat vetik társadalmi állapotunkra,
különösen pedig a sik alföldére. Ennek magyará-
zatul elég fömlitenünk, hogy az egész bűnhal-
mazban, kezdetől végig, majd minden egyes bün-
tetésnél csendbiztosítók is vannak érdeke-
lve. A legelső tárgyalásoknál Varga Károly, volt
kecskeméti csendbiztos lesz a vádlottak közt.

* A kecskeméti főkapitány:
Halasy sándor, kit csak a mult vittek hoztak a sze-
gédi várba, alig néhány napi bennléte után,
— mint mult számunkban említettük — szerdán éj-
jel börtönében felakasztotta magát. A szerencsét-
lent egy iroda-szobába helyezték volt el, a hol nem
vettek észre vagy figyelembe egy falba vert sze-
get. A fogoly zsebkendőjéből s egyéb tárgyakból
készített magának kötelet s ezzel a fönnbibi szeg-
re akasztotta magát, másnap (csütörtörtőkönn) reg-
gel 6 órakor nyitottak be hozzá, akkor már rég
halva volt. Asztalán egy nyitott levél fektet egyik
leányától, melyben ez vizgaltaló és bátorító sor-
kat intéz hozzá. A vizgaltalás és bátorítás azon-
ban, mint látszik, nem birt már hatással reá s ta-
lán inkább sietteté a kétségbe esés e végső lépé-
sét, melyre az illető lelkében valószínűleg már ré-
gebben elhatározta volt. Mint a kecskeméti viszo-
nyokkal ismerősök beszélnek, H. főkapitány egyáta-
lán nem tartozott a kedvelt egyéniségek közé, kü-
lönösen az alsóbb néposztályban ami egyébként
nem csoda, mert a rendőrfőnöki hivatalnak vajmi
kevésbé lehet alkalma arra, hogy kedveltséget
szerezzen. A kecskeméti alsóbb néposztály eléggé
ki is tüntette ebbeli érzületét, midőn H. elvitel-
ről értesülve, tömegesen kísérté ki a vasuthoz s
egész a botrányig hangos szavakban nyilvánítá
örömét ez elfogatás fölött. Hogy az atyafiak egy-

némelyike mily nemes indokból nyilvánítá tüntető
örömét, arra nézve a többi közt egy igen jellemző
esetetet beszéltek el. A kísérek egyike ugyanis,
aki a többenl dühösebben kiáltozá, hogy „ugy
kel neki! rég meg érdemlette volna!“ sat. — egy-
szersmind elbeszélé, hogy tett vele H.; mint akarta
őt egyszer bezáratni; hanem ő feltalálta magát s
feleségét ennyi forinttal küldé hozzá, akkor aztán
mindjárt elengedte a bezáratást az ilyen, amolyan;
pedig — tevé hozzá naíval — megérdemle-
tem volna.

* Gizella főhercegnő, állítólag,
Alexy Alexandrovits orosz nagyherceggel jegyez-
tetnék el.

* Bálint Gábor fiatal nyel-
vész, ki az akadémia költségén utazik, három
négy heti utazás után ért Kazánba, honnan egyik
pesti barátjának irt is levelet. Kazánban egy tatár
papnál szállt meg, kinek segélyével azután kényel-
mes és meglehetősen egészséges lakáshoz jutott. A levél,
mely egész utazását magában foglalja, igen érde-
kes tartalmu. Utközben Oroszországon, Kiew-ben,
Moszkvában is időzött. Itt panaszkodva említi,
hogy oly nagy a drágaság, hogy takarékságában
majd nem leakt szokni a fényűzésnek látszó élve-
zetéről: az evésről. A muszka postákról érdekesen
írja le, mint bálnak el a posta-mesterek az idegen
czimzettü levelekkel. A más nyelvet nem értő vagy
érteni nem akaró postások csak azon levelet veszik
ügybe, melyen orosz czim is van; az oly leveleket,
melyek francziánul, németül, angolul vagy bármi-
kép vannak czimezve, eldobják. Így lassankint
már odajutottak, hogy a levelen három czimzet is
van, de az orosz sem hiányzik. Czélja elérése előtt
tengeri viharra is volt kilátás, hanem ez a „mulat-
ság“, mint írja, szintén megkímélte. Kazánban, hol
szállva volt: a tatár papnál egy gyönyörű quar-
tetet hallott énekelni oly szabatosan, hogy élvezet-
tel hallgatta, mint valami hangverseny legérdeke-
sebb számát, pedig csak az esti imádságot da-
nolták. A fiatal tudós, ki a tatár, persza, mongol,
arab, csuvasz stb. nyelveket teljesen érti és a
nyelvirokság tanulmányozása végett indult nagy
utjára, az akadémia értesítését várja be, hogy Ka-
zánban maradjon-e, vagy Asztrakánba menjen.?

* Erdélyi Jánosnak a következő rit-
ka erejű költeményét (1850-ből) olvasta föl Vad-
nay Károly, a Kisfaludy-társaság utolsó havi ülé-
sében:

A menekültek.

Vivének-e földet, egy maroknyi földet
Bujdosó gyermekid, óh haza! beléd,
Hogy a távolban se váljanak el tőled?

A merre ők járnak, sehol sincs nyugalom,
Emlékeznél reád minden lépten, nyomon.
Életük egy szálon függ, s ez a — fájdalom!

És a nagy Óceán könyekitől telik,
Sohajtaikkal a szelőt szelidelik,
Vajjon hol lehetnek nyugóvó helyeik?

Bujdosó társaink! beh is elszakadtunk;
Ti kűnn sokan. — mi honn kevesen maradtunk,
Mintha a föld kettő nyílt volna alattunk!

Óh! ha kettő nyílnék s betakarna minket,
Vagy inkább mag gyánát honfériányinket,
Vétségé növelné magas érzelminket!

Mert igazabb népet a világ nem látott,
Mégis az ég midőn ránk ostromt bocsátott,
Egész világon sem feltűnik egy barátot!

Támadni kellene egy új Etyelének;
E romlott világot hogy fenytiené meg
Sulyos csapásával üldöklő kezének.

Mondják: ez a csapás lengyelek honáért,
E második csapás szép Olaszországért,
A harmadik pedig tulajdon fajtáért!

* Színházi statisztika. Európá-
ban van összesen 1500 színház. Franciaországra
esik ebből 340. O aszországra 300, Spanyolorszá-
gra 170, Nagy-Britániára 160, Ausztriára 160. E
szerint 75,000 olaszra, 110,000 francziára, 184,000
angolra, 118,000 osztrákra, 1,500,000 oroszra és
2 millió törökre jut egy-egy színház. Tíz év alatt
50 színház égett le; legutóbb Boroszlóban, Brünn-
ben, Dresdában és Kölnben fordultak elő tűze-
sek. 1871-ben tíz színház lett a lángok martaléka.
Egy század óta 130 színház égett le Európában s
e számból 20 Páris- és Londonban; e leégett szin-
házak 200 millió frank értéket képviselnek.

* A fekete nő. A mult napokban egy
viruló egészségi budai hölgy a margitszigeti kén-
saszfürdőkhöz idűtő erejét ment kipróbálni, s egész
gyönyörrel sülyeszté hó vállait, gyönyörű karjait
és hatyu nyakát a párologó habokba. De oh rémü-
let, midőn mint Vénus akart ismét a habokból ki-
kelni, a szemben álló tükör egy rémült sikolyt
csalt le bitor ajkairól. Ahoz, hogy mint Venus
emelkedhesék ki a habokból, hiányzottak hó karjai,
hatyu nyaka és karrarai márványszerű vállai.
Mindezen ellenállhatlan eszközei az igézetnek
mintegy varázslat által veres-barnává változtak s
a mulier formosa nyakától fogva negérrő lett. A
rémület első perceiben a szép fürdőző a csegetyű
után kapott. Azután kezdte magát tapogatni: De a
szintváltott helyeken fájdalom nem érzett. Tehát
nem üszög, mert hisz az fájna! De hát mi? — Jön
a fürdő-szolga s megrémülve csapja össze a kezeit;
uramfia ilyen nem látott. Ha ez nem boszorkány-
ság, akkor megáll az esze, mert egyéb természetes
magyarázatot nem tud. A hölgy jajveszékelt, a szol-
ga ijedten szalad az orvosért, ki megmerevedve
áll a sajátságos jelenség előtt. Kezdi a páciienst
dörzsölni, de a feketés szín nem enged, makacsul
ragaszkodik az elhódított karokhoz, vállakhoz és
az arcz egy részéhez. Mit volt mit tenni, az orvos
kezdí hölgyünket vegyelemezni. S ime, a szín föl-
oldható — a rózsás szintest egyes helyeiről eltűnik. A
nő szabadabban kezd lélegzeni, s ezer mázsányi
tehetől szabadulva, faggatja az orvost, hogy mifé-
le csoda történt vele? Aesculap tudós ránczokba
rakja homlokát és némi mosolylyal illusztrálja ko-
molyságát. — A bájos fürdőző idegen bájakat vitt
a fürdőbe, s a kénasavas víz alhelyett, hogy lemosta
volna, megfogta az idegen anyagot a „hó“-karon,
a „márvány“-keblen és a hatyu“-nyakon. Tanul-
ság: oh hölgyek, midőn kénasavas vízbe indultok
fürödni, jól meggondoljátok, hogy az a tréfát

nem érti, és a meggondolatlan hiuságnak vegy-
elemzés a vége!

* Statistika. A testi vagy lelki nyo-
morékok statistikája Magyarországon 34,117
vagyis 0.221 percent vak; 36,746 — vagy 0.238
percent süketnéma; 24,989 örült, vagyis 0.162
percent. 34,771 süket vagyis 0.225 percent.
117,623 zsidó. — Ügyvédistatistika. Van a Sz.
István koronájához tartozó államban összesen
4730 ügyvéd. Ezek közül Magyarországon 349.
A legtöbb van aránylag Pesten 621. Általában
3544 lélekre esik egy ügyvéd.

Beküldetett.

Az aradi ipar és népbank (irodai he-
lyisége fűtér, városház utca sarkán) a

takaréktári betételeket

tekintetnélkül, azoknak összegére vagy felmon-
dási idejére

6 (hat) százalékkal

kamatoztatja.

Elfogad továbbá betételeket folyó számlára
előnyös feltételek és lehető legrövidebb felmondási
idő mellett.

Leszámitol naponta piaci váltókat és telepít-
vényeket, leszállított kamatlatl mellett.

Érezipénzek és értékpapírok vásárlása és el-
adása, mérsékelt díj mellett eszközöltetik, ugy-
szintén minden tőzsdei üzlet pontosan és jutányo-
san teljesítettik.

Az intézet hiteltulajdonosi-egyletbe való be-
jelentések naponta elfogadtatnak. 397 — 2*

Üzletitudozás.

Arad, jul 4.

(K o h n G y u l á t ó l.) G a b n a ü z l e t.
A kedvező időjárás, mely a pesti és külföldi pia-
czokon lankasztólág hatott, nem téveszté el hatá-
sát, a kukorica kivételével, nálunk is gyakorolni,
a nélkül, hogy árcsökkenés állott volna be.

A tulajdonosok buzában még mindig tar-
tozkodó állást foglalnak el, miért is a műmalom
birtokosok kényszerítve vannak az előbbeni ára-
kat helyben hagyni.

Kukoriczában az új termés meg nem-
érésétől való félelem miatt a kereslet élénk, ár
szilárdabb, 5 krral jobb. Minden egyéb gabbanem
változatlan lanya maradt.

A mai új-arádi hetivásárra a behozatal cse-
kely lévén, a szemes élelmek, melyek buza, kuko-
rica és néhány kocszi rozsból állottak, részint
malom-tulajdonosok, részint pedig üzlerek által
lettek gyorsan megvéve.

Jegyzetek az új-arádi hetivásárról:
Buza 82—85 fnt 5 ftrt 10 ftrt 50 kr. mé-
rőnkint minőség szerint.

Kukorica 3—3.25 kr.

Rozs 3—3.10 kr.

Szesz szilárd, ára nagyban 53—53 és fél
kicsinyben 54 kr. fokontint hordóstól.

Közzgazdaszat.

Az aradmegyei takarékpénztár üzleti kimutatása

1871. június havára.

Takaréktári betételek:

	frt	kr.
Álladék f. évi máj. hó 31-én	360825	55
Betételek júniusban	53428	75
	414254	30
Visszafizetések	23837	81
Álladék f. é. június 30-án	390416	49

Váltóleszámitolás:

Álladék májusban	316172	60
Leszámitoltatott júniusban	214487	80
	530660	40
Beváltatott júniusban	197737	13
Álladék június végén	332923	27

Előlegezések:

Álladék május 31-én	190275	85
Előlegezett értékpapírokra jú- niusban	2750	—
Előlegezett folyó számlában	1800	—
„ árukra	800	—
	195625	85

Visszafizetett értékpapírra júniusban	3955	—
Visszafizetett folyó számlában	69 0 6	
„ árukra	1500	—
	12385	6
Álladék június végén	183240	79

Pénztári forgalom:

Pénztár-készlet f. é. máj. 31-én	24143	80
Bevételek júniusban	250235	62
	274379	42
Kiadás júniusban	250516	81
Pénzkészlet június végén	23862	61

Összes forgalom júniusban	777916	45
Arad, július 3-án, 1871.		

Forgalmi kimutatása	
az ujaraditakarékpénztárnak	
1871. ápril, május és június hónapokról.	
Betételek:	
	frt kr.
Álladék március 31-én	254461 49
Betételek	70821 41
	325282 90
Visszafizetett	33838 53
Álladék június 31-én	291444 37
Pénztári utalványok:	
Álladék március 31-én	214628 12

Leszámitoltatott	216258 82
Tárcaálladék	430883 94
	200692 69
Álladék június 30-án	230191 25
Előlegezési üzlet:	
Álladék március 31-én	17385 —
Előlegezések	18075 —
	35460 —
Viszleszámitoltatott	17385 —
Álladék június 30-án	18075 —
Hitelváltók:	
Álladék március 31-én	47400 —
Betétetett	12000 —
	59400 —

Beszámítoltatott	1200 —
Álladék június 30-án	58120 —
Pénztárforgalom:	
Álladék március 31-én	3900 48
Betételek	290713 53
	294614 1
Kiadatott	282499 15
Álladék június 30-án	12114 86
Összes forgalom ápril, május és júniusban	580145 33
Uj-Arad, július 1-én, 1871.	

Távirati tudósítás.			
a bécsi börzéről 1871. július 4-én.			
5% Metalliques	59 35	Hitelintézet	288 50
Nemzeti kölcsön	68 90	Váltó Londonra	122 55
1880. évi kölcsön	101 20	Esztat	1 0 69
Banhrésvény	7 79	Arany	5 78
20 frank-darabok 9.78%			
A szerkesztésért felelős: Bettelheim V.			

H I R D E T É S E K.

Nagy horderejű hazánk alföldi városaira!

Egyik tokaji kőbányában szakértők által különféle nagyságu és vastagságu 5, 6, 7, 8 négyzet hüvelyknyi, — nemkülönben 6, 7, 8 hüvelyknyi **koczkakövek**, melyek minden oldalról köbtartalmuk — készítettnek

SZARUKŐ-DIORIT
(Hornfels-Grünstein)

legkeményebb faj kősziklaközetből, — amely kiválólag alkalmas **szekérutak** építésére, **járdák, tornácok** burkolására, és más **építkezési** czelokra.

Minták megtekinthetők a helyszínen, és helyben saját házamnál 1552. sz. alatt, hol megbízásokat is elfogad.

Kelt Nyiregyházán, 1871. június havában.

Matthaeidesz Gusztáv,
tokaji kőbányák tulajdonosa.

550—1—3

Dr. POPP J. G. gyakorló fogorvos urnak,
Bécs, belváros, Bognergasse 2.

Trebnitz, június 11. 1869

Az ön **Anatherin-szajvizét**, — melynek az én megrendelésemmel képesti kézhez jutását ezennel elismerem, már évek óta a legkedvezőbb sikerrel használom; s mi általa a **borkő és nyálka**, a mely a fogra szokott lerakodni, **feloldatik s eltávolíttatik**; és a **száját a szokásos rozsz szagtól egészen megmenti**; s ez okon én azon vizet különösen ajánlatosnak találom.

Fendler,
királyi ügyvéd és közjegyző.

18—3—5

Kaphatók:
Aradon: Tones és Freyberger, Prinner W. S. uraknál,
továbbá **Eliás Henrik, Schwellengreber J., Elias Armin, Ströbl F., Reinhardt és Bendik, és Bisztriczky József** urak kereskedésében.

Pécskán: Stiller Ág. gyógyszerész, Nagy-Lakon: Lenhardt gyógyszerész, Gyulán: Müller gyógyszerész, Simándon: Csiky gyógyszerész, Pankotán: Tanfi gyógyszerész, Hold-Mező-Vásárhelyen: Adler J. gyógyszerész, Orosházán: Medveczki gyógyszerész, Sarkadon: Trajanovits Gyógyszerész, Makón: Wail Márk, Sikló-on Nyers gyógyszerész, Váshárhelyen: Büchler, N.-Szt.-Miklóson: Naholt gyógyszerész, Mikó M., Szegeden: Kovács M. és Kovács L. gyógyszerész, Hatzfeld Schmir F., Szentos: Eisendorfer gyógyszerész, Szabadka: Milkó, Pétegyháza Hofor gyógyszerész, Lippa: Bann József gyógyszerész, Bőszörmény: Lányi M. gyógyszerész, Nagy-Várad: Janki J., Huzella M., Bertsinsky K. és Knon F., Hala: Novák gyógyszerész, Uj-Arad: Wagner C., Temesvár: Szandavary Lajos, Quiriny A. gyógyszerész, Kraul J., Jaaner K. és Pec J. C. gyógyszerész, Déva: Boniáks és Gergely, Baja: Erzföld fia, Czegléd: Perhay A. gyógyszerész. Detta: Braumüller J. gyógyszerész. — N. Kikinda Kislínger M., Illak Kempner L.

Jelentés.

Alulírt tisztelettel jelenti a t. cz. közönségnek, miszerint májtól kezdve az egyesült aradi mészégetéseknél folyton

fris égett mész

legjelesb minőségben köble 2 frt 80 kr. o. é. kapható; azon kijelentéssel, mikép a kocsí-út oly módon kijavítottat, hogy a legnagyobb teherrel akadálytalanul járni lehessen.

551—1—3

Tisztelettel
Kohn Mór.

Maláta-szappan

fürdői és pipere-használatra,

rendkívül gyógyítólag hat az izom-, csont- és idegbetegségekre (Bismarck herczeg, Heydt báró és Graffenried bárónő stb. nyilatkozata), eltávolítja a bőr minden tisztátalanságát s a bőrnek fris és élénk színezetet ad. (A „Wiener medicin. Presse“ tudósítása szerint.)

Valódi minőségben csupán udvari szállító

Hoff János cs. kir. szab. központi raktárában

Bécs 11. Kärntnering 11.

és Aradon Kontur és Reinhardt fűszerkereskedésében, templom-utca 10. sz. — Tótkomlóson Dancs László, Vingán Szepesy László uraknál kapható.

467—3*

Hirdetmény. 547—2—2

Az 1871. évi jövedelmi-adó kivétele ellen felebbezett panaszok elintézésére hivatott felszólamlási bizottság ülését 1871. Szent-Jakab-hava 24-én délelőtti 8 óratól 12 óráig kezdi meg, és folytatja naponta a reggeli-utca 1-ső számú helyiségben.

Kelt Aradon, 1871. évi július hó 2-án.

Desső Ádám,
kir. tanácsos, mint elnök.

Hirdetmény. 548—1

Az aradi m. kir. pénzügyi igazgatóság által — a temesvári vasút mellett a várostól a sóházi telkekért cserébe nyert üres téren — mintegy 2 1/2 hold gyp széna-termés kétharmad része f. évi **július hó 6-án** délelőtti 10 órakor nyilvános árverés útján a helyszínén el fog adatni.

543—2—3

Árverési hirdetés.

Az aradi e. b. kir. váltótörvényszéknek 3249/1871. számú végzése folytán, Kohn Dávid felperes javár. Mittelmann Zsigmond alperestől 500 frt tőke s járulékal erejéig 263/1871. sz. a. felírófoglalt, — Targányi István korábbi foglaltat részére 1212 frt 16 kr. tőke s járulékal erejéig 1567/1870. sz. a. lefoglalt különféle házi bútork, egyeb ingók s drágaságok, 1497 frt becsértékben folyó évi **július hó 22-én** d. e. 10 órakor Aradon alperes Hassingor-utcai lakásán el fognak árvereztetni.

Kelt Aradon, 1871. július 1-én.

Roche Aurél,
bírói kiküldött.

Jó minőségű légszárak

SZALONNA
jutányosan eladó.

Deutsch Bernátnál,
a Minorita zárdá mellett

510—5—6

Árverési hirdetmény. 544—2—3

Az aradi e. b. kir. váltótörvényszéknek 3249/1871. számú végzése folytán, Kohn Dávid felperes javár. Mittelmann Zsigmond alperestől 500 frt tőke s járulékal erejéig 263/1871. sz. a. felírófoglalt, — Targányi István korábbi foglaltat részére 1212 frt 16 kr. tőke s járulékal erejéig 1567/1870. sz. a. lefoglalt különféle házi bútork, egyeb ingók s drágaságok, 1497 frt becsértékben folyó évi **július hó 22-án** d. e. 10 órakor Aradon alperes Hassingor-utcai lakásán el fognak árvereztetni.

Kelt Aradon, 1871. július 1-én.

Roche Aurél,
bírói kiküldött.

542—2—3

Árverési hirdetmény.

Milli Józsefnek Verdes Ottília elleni végrehaj ási ügyében 243/1868. sz. a. kelt árverési végzésénél fogva a Berzova községi 3. sz. tjkben Verdes Ottília, Lajos József és Piroksa nevére felvett 700 frtra becsült, a 3. számú ház belseiek és 1/2 külsőszégből álló ingatlanoság a kikiáltási összegül elfogadott becsár 100%-nak letele mellett Berzován a községi házában 1871. évi **augusztus hó 5-ik** napján becsárón vagy azon felül, 1871. évi **szeptember hó 5-ik** napján becsárón alól is mindenkor d. e. 10 órakor következő feltételek mellett el fog adatni.

A legelőbbet ígérő vevő köteles a bánatbör betétele mellett a vételár 1/3-át azonnal az árverelő bíró kezéhez, a második 1/3-ot pedig hó, és a harmadik 1/3-ot két hó lefolyta alatt az árverés napjától számítva 6% kamat mellett Aradmegye törvényszékénél befizetni.

Vevő a vételár első részletének befizetése után a megvett ingatlanoságnak azonnal teljes birtokába lép, annak tulajdonát azonban csak az egész vételár befizetése után a tkvi átírás által nyeri meg.

A birtok átruházási illetéket egyedül vevő viseli.

Ezzel egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen tkvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felhívattak, hogy a prts. 433. §-hoz képest itt helyben megbízottat rendeljenek s azok nevét az eladásig jelentésk be, egyuttal mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetnek véleek, felszólíttatnak, miként a prts. 466. §-a értelmében igénykereseteiket törvényszabta határidő alatt nyújtsák be.

Kelt Aradmegye tszékének 1871. évi április hó 12-ik napján tartott telekkvi üléséből.

Aradm. tkvi hatósága.

549—1—3

Árverési hirdetmény.

Antal Pál felperes részéről Pántye férj. Alb Joanna alperes elleni végrehaj-tási ügyében 333/1871. sz. a. kelt árverési végzésénél fogva a Borojenő községi 183. sz. tjkben marasztalt alperes nevére felvett 2000 frtra becsült 195. számú beltelkes ház és alhozz írt 1/4 külállományi földből álló ingatlanoság a kikiáltási összegül elfogadott becsár 100%-nak letele mellett Borojenő községi házában 1871. évi **augusztus hó 5-ik** napján becsárón vagy azon felül, 1871. évi **szeptember hó 5-ik** napján becsárón alól is mindenkor d. e. 10 órakor következő feltételek mellett el fog adatni.

A legelőbbet ígérő vevő köteles a bánatbör betétele mellett a vételár 1/3-át azonnal az árverelő bíró kezéhez, a második 1/3-ot pedig hó, és a harmadik 1/3-ot két hó lefolyta alatt az árverés napjától számítva 6% kamat mellett Aradmegye törvényszékénél befizetni.

Vevő a vételár első részletének befizetése után a megvett ingatlanoságnak azonnal teljes birtokába lép, annak tulajdonát azonban csak az egész vételár befizetése után a tkvi átírás által nyeri meg.

A birtok átruházási illetéket egyedül vevő viseli.

Ezzel egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen tkvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felhívattak, hogy a prts. 433. §-hoz képest itt helyben megbízottat rendeljenek s azok nevét az eladásig jelentésk be, egyuttal mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetnek véleek, felszólíttatnak, miként a prts. 466. §-a értelmében igénykereseteiket törvényszabta határidő alatt nyújtsák be.

Kelt Aradmegye telekkvi törvényszékének 1871. évi június hó 21-én tartott üléséből.

Aradmegye tkvi hatósága.

Hihetetlen, de mégis igaz,
hogy az alább felsorolt **regulált órák,**
oly **mesés olcsó áron** adatnak el.

DER BLICKKEIT-WUNDER

Csak 10 frt egy valódi ezüst hengeróra, kristályüveggel, percz mutatóval, valódi talmi-arány lánccsal, medaillonnal és jótállási jeggyel.

Csak 19 frt 50 kr egy valódi angol, finom tűz-aranyozású ezüst chronometer-óra, kettős köpennyel, finom zománczozva kristály-üveggel, finom talmi-arány lánccsal, medaillonnal és jótállási jeggyel.

Csak 15 frt 50 kr egy valódi angol, finom tűz-aranyozású ezüst chronometer-óra, egy köpennyel, lánccsal medaillonnal, valamint jótállási jeggyel.

Csak 14 frt egy valódi angol csinos talmi-arány henger-óra, legújabb mintájú, kettős kristály üveggel, melyben a szerkezet elzárva is látható, talmi-arány lánccsal medaillon és jótállási jeggyel.

Csak 14 frt egy talmi-arány óra, kettős köpennyel, savonetto, rugóra, kristály-üveg és nickelművel, valódi talmi-arány lánccsal és medaillonnal, valamint jótállási jeggyel.

Csak 17 frt egy valódi angol, ezüst horgony-óra kristály-üveg és finom éssel, lánccsal és medaillonnal valamint jótállási jeggyel.

Csak 15 vagy 18 ft egy angol Prince of Vales, remontoir-óra, a legújabb csőregeggel, (cylinder) kristály-üveggel, Nickelművel, valódi csinos talmi-arányba foglalva. Ez órák a többiek felett azon előnnyel bírnak, hogy azokat kúlc nélkül lehet igazítani és felfuizni. Ily órákhoz mindenki egy talmi-arány lánccsal, medaillonnyal ingyen jótállási jeggyel kap.

Csak 15 vagy 18 frt egy egészen kisdéd női-óra valódi ezüstből, valódi aranyozással nem különben valódi talmi-arány nyaklánczsal és jótállási jeggyel.

Csak 13 frt egy ezüst henger-óra, rugóra és erős kristály üveggel, nem különben áncz és medaillonnal talmi aranyból.

Csak 22 frt egy legfinomabb ezüst horgony-óra, 15 rubinra, legfinomabb talmi-arány lánccsal és medaillonnal.

Csak 22 frt egy ezüst remontoir-óra, mely kúlc nélkül feluizható, ta mi-arány lánccsal és medaillonnal.

Csak 24, 26, 28 frt arany női-órák, lánccsal medaillon és jótállási jeggyel. Továbbá 50—70 frtig csillór kövekkel (Brillantstein).

Talmi-arány lánccok: rövidke ft 1, 1.30, 1.60 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

1034—22—24

GLATTAU N.

I. bécsi óratelepszete (Etablissement.)

51. Kärntnerstrasse 51.
im Palais Baron Todesco.

1120. sz.